

UJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 6.— P
Pártoló tagoknak 8.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

A királyné

Árpád-házi szent Margitunk gyönyörű ünnepségei után vagyunk. Sok mindenről elmélgedtünk szent életével kapcsolatban. Lelkünket eltöltöttük azokkal a gondolatokkal, melyeket Uj Nemességünk legutóbbi számában tollalva Jäger atya papírosra vetett. Most gondolkodjunk szent Margit örök példájának mai gyakorlati aktualitásáról. Szentséges Atyánk szenttéavatott bulláját az egész világon ünnepélyesen kihirdetik, a világ minden katolikusa tudomást szerez róla és a szenteket oly bőségesen öntö magyar árpád-házi királyi családokról.

Nemcsak magyarok dicsősége e szenttéavatás! De szent Margit hősiése élete gyakorlatban követendő példa korunk számára. Korunk sok-sok szerencsétlenségének méregfoga a *szegénység és a gazdagság* problémája. Hatalmas úr táton a szegény és gazdag között. Szent Margit élete megmutatta, hogy a *gazdagságnak is a legnagyobb kincse a szegénység*. Királyi ház tagjai is tudnak szegénységben élni. A gazdagságra magukat mohón rávetett ösztönök világa helyett az emberi élet és hivatás előtt ott áll, mint célkitűzés a lelki és szellemi értékek magasabb világa. „Boldogok a lelki szegények!” — hirdeti az evangélium a nyolc boldogság legeljsejeképpen és mutatja meg Krisztus is saját életpéldájában. *Lelki szegény* annyit jelent: mint lélekben szegény, de lélekben el nem töltődött a földi javaktól, gazdagságtól. Minél kisebb ránk nézve a földi gazdagság kényszerítő ereje, annál jobban belénövünk az emberi méltóság, szabadság, értékek lelki, szellemi örök világába.

Szent Margit élete *hősi önfeláldozás* volt nemzetéért! A tatárjárás szörnyű pusztítása után igazán szükség volt a jó Isten felvilágosító és erősítő kegyelmére, Szent Margit alázatos és szenvedésekkel teljes életet áldozott fel Istennek, hogy nemzete számára megnyerje az isteni szeretetet. Felkiáltójel ez korunk önző emberei és nemzetei számára. A *közösség* gyönyörű eszméje nemcsak arra való, hogy eltartassuk magunkat a közösséggel. A *közösségnek* csak akkora teljesítőképessége lehet, amekkora munkát, áldozatot, hősiességet, szeretetet, imádságot az egyesek belévetnek.

Szegénység és gazdagság

Világtörténelmünk sorsát ma intéző egyik hatalmas méltatásánál írja méltatója munkásságáról a következő mondatot: „Talán ez a világon az utolsó forradalommentes kísérlet a szegények és gazdagok közötti közvetítésre! Ha ez sem sikerül, akkor jön a világháború.” — 1933-ban írták le e mondatot s a jóslat azóta be is következett.

Az ember sokat gondolkodhat a *szegénység és gazdagság* problémájáról, de minél mélyebben gondolkodik, annál érthetlenebbül áll a probléma előtt. Ha jómódba kerültem, ha gazdag vagyok, mi sem lenne természetesebb, minthogy kissé szegyenkezve, de örömmel siessék segítségére szegényebb vagy szegény embertársamnak. Próbáljak mindenképpen hóna alá nyúltni. Erre kellene, hogy vigyen az emberi közösséghez való tartozásom érzése, a faji érzés, nemzeti érzésem, okosságom, mellyel magam körül békét szeretnék és birtokomban levő vagyonomnak, gazdagságomnak biztosságát. Hátha még ezekhez hozzáveszem a lelki, szellemi hajtőerőket, Istennek, Krisztusnak példáját, az evangélium híradását és parancsát és a legfőbb erkölcsi törvényt: „Szeresd felebarátodat, mint tennenmagadat”.

Sokkal gyengébb eljárás volna a másik mód: Ha már nem támogatom, de legalább *ne szegényítsem tovább* amúgy szegény, sorsuldözött embertársamat. Teremtsek körülötte legalább olyan viszonyokat, hogy azok ne szegényítsék tovább. Sorsukkal való minden visszaélést akadályozzák meg. A megmaradt józan ész minden paránya ezt parancsolná.

És most újból megkérdezi az ember, hogy miért nem történik így? Miért kell a gazdagságnak a szegénységet még jobban anyagban, vagyonban, lélekben, szellemben levetkőztetni, kiüresíteni? Miért lehet mindig csak egy-egy forradalommal vagy ilyen szörnyű világháborúkkal kijutni azokból a zsákutcákból, melyekbe a szegénység-gazdagság problémája behajítja az emberiséget.

Vagy talán nem is a szegénység-gazdagság probléma az igazi méregfog? Talán más rejtőzik a mélyen? Csak nem a tébolyult hatalomvágy problémája? Az ösztönök féket túrni nem akaró hiúsága, kevelysége, gögje?

Előbbi cikkünkben a szegénység-gazdagság problémájáról beszéltünk. A százféle szocializmus, „a proletárok felszabadítását”, azt érte el, hogy ennek a problémának megoldása vagy legalább is a megoldás megközelítése érdekében folynak a háborúk. Hogy tisztán és mélyre láthassunk e kérdésben, először talán általában az ember istenadta természetjogi helyzetét kellene szem elé vennünk. Keresni kellene tehát az ember egyéni alapjogait. És az, hogy az egyéni alapjogokban bennfoglaltatnak-e az egyén gazdasági alapjogai? A francia forradalom az egyén alapjogait ebbe a jelszóba foglalta össze: „Szabadság, egyenlőség, testvériség”. De vajon milyen területekre és ezeken milyen határokig terjed ki az egyenlőség a gazdasági vonalon? Sokszor hallottunk a törvény előtti egyenlőségről. Különösen, ha büntetés kiméréséről van szó. De hát a törvény előtti egyenlőségen kívül másfajta egyenlőség is lehet: egyenlőség a lelki, lelkiismereti, a szellemi élet és a gazdasági élet terén. S vajon az egyének különleges tulajdonságait tekintetbe véve milyen határokig terjedhet ki számukra az egyenlőség? És a gazdasági alapjogok területén egyáltalán megvalósítható-e valamilyen mértékben és milyen mértékben és milyen formában és milyen eszközökkel ez az egyenlőség? Elég-e ez a mérték: egy állam területén ne legyenek nagyon szegények és ne legyenek nagyon gazdagok! Vagy fogalmazzuk talán így ezt a kívánságot: *az egyén gazdasági alapjogaiban, szabadságjogaiban bennfoglaltassék, hogy számára a nyomortól, a bizonytalanságtól és a félelemtől való megszabadulás eszközei és biztonságérzetének eszközei biztosítottassanak?* Egy bizonyos! Gondolkodjunk és beszéljünk és gondolkodjunk és beszélnünk kell az egyén gazdasági alapjogairól, gazdasági szabadságáról. És ha ezen a területen egyes emberek a többivel szemben farkasok és hiénák módjára viselkednek, a közösséget képviselő: az államhatalom feladata és kötelessége fellépni ellenük és megszelídíteni őket.

A következő, amire még tekintettel kell lennünk: nehéz az egyes embert a farkasok és hiénák karmai közül kimenteni, ha erővel ezeknek a társaságát keressük. Nehéz a szegény embert a szegénységből, nyomorból kierőszakolni, ha ő maga nem akar, illetve nem akarja használni a szükséges és neki nyújtott eszközöket. Sajnos, természetünknek nemcsak a munkára való készség és fizikai szervezetünknek erre való sürgetése a hajtóereje, de van egy természetes tehetetlensége, lehúzó ereje: a tunyaság, a munkától való húzódozás, a nemtörődomség, gondolkodással, szellemi dolgokkal foglalkozni nem akarás. Ezek, mint nagy tehetetlenségi erők húzzák lefelé, különösen a szellemleg is teljesen leállított embert a szegénységbe, a nyomorba. Ha a szegénység és nyomor megszüntetéséért folynak a háborúk, amelyekben a közösség képviselőjének: az államhatalomnak számára kötelesek vagyunk vagyon, életet, mindent feláldozni, akkor ugyanettől a hatalomtól jogosan kérhetjük azt, hogy a háborúknál felmérhetetlenül sokkal kisebb áldozatot követeljen meg alattvalóitól. Követelje meg, hogy áldozzák fel a szegénységet, a szegénységbe való beleragadásukat, a nyomornak a megszökését. De ne csak követelje meg, hanem tiltsa, büntesse és semmiáron ne engedje! Indítsunk kíméletlen hadjáratot a testi, lelki, szellemi, lelkiismereti, kultúrális nyomorba való belekapaszkodás ellen.

P. Jäger Ottokár Kiskunfélegyháza

Frissen fogalmazta meg a költő mondanivalóját. El lehet többször is olvasni, mindig friss és szép. Ami azonban a költészetben jó és helyénvaló, az az életben helytelen és elvetnivaló lehet. Szóserint ez a mi esetünk.

Csillag esik. Mikor nem hullottak még a csillagok? A természeti égről, a szellemi égről, a politika, a színpad, az irodalom, a rádióbemondó egéről, mint minden más égről is hullva-hullanak a csillagok. Ahány valódi vagy kinevezett csillagos ég csak van, bátran hullassa csillagait. Mi ehhez hozzászoktunk. Utána nem sírunk a letűnt csillagoknak. Új égbolt új csillagaival tűnik fel és mi saját csillagjainkat függesztjük minden új égboltra. Sok a csillag az égen, de együttvéve sem érnek fel az egy nappal. A nap Krisztus. Mi meg nem vagyunk csillagimádók, hanem Krisztuskövetők. Kolping atyánk így nevelt bennünket. Csillag esik, oda se neki, a nap megmarad.

Föld reng. A föld mélyén szunnyadó vulkáni és tektonikus erők is rengetik. Forr vagy hűl a föld? Mindegy, egyre csak alakul. De még többet reng a felülete a népek térképkesztő szenvedélye következtében. Való, hogy nincs maradandó városunk e földön, de míg itt a maradásunk, lecsillapítjuk tőlünk telhetően a lázban fetregő földet, azaz közvetlen környezetünket. Isten a földrengés alatt és a földrengés felett is Isten marad. Vele megyünk a földrengés éjtszakájába is, majd gyűjt világot. „Halálos árnyak völgyén hogyha járok, még ott sem félek semmi bajtól, mert ott is ott vagy velem.”

Jött éve csodáknak. Ezt hisszük legszívesebben és legidegesebben, pedig ez a legesalókébb, hitelle is alig érdemes. Csodaváró legényeim! Ritkák a csodák és akkor is aggodalomba ejtik az embert. Még Kánában is felszólaltak ellene, mert mintha ezek is rengetnék a világot. Igaz, mi manapság magunk szabású csodákat várunk. Vágyaink és csodáink fedik egymást. Mindenütt a levegőben lógnak a csodavárás gondolatai. Beleringatjuk magunkat a kedvenc hibánkba: Jött éve csodáknak. Hogy jött volna! Nem tündérországból lakunk vagy meseországban, ahol csodafák teremnek és a hétköznapi is tele volnának válogatott csodákkal. Magyarország mostanában legkevésbé az éhes szájakba röppenő sült galambok hazája. Mire jó a meddő csodavárás és a teremő alkalmak elmulasztása? Ádámot nem csodaváró és csodaboldog lénynek állította az Isten a paradicsomba. Krisztus is szinte büszke rá, hogy az Atyja mindeideig munkálkodik és önmaga példájára is hivatkozva munkára serkent bennünket is, — még az éj előtt, amikor senki sem munkálkodhat már, érti alatta a halál éjét. És mi mégis csodát várunk, ölünkbe hulló

érett, édes csodát. Félre az álmatag, csodaváráó lelki-
lettel. Fejlesszük ki értelmünket a csodás tudás ter-
rén. Acélozzuk akaratumkat csodás erőre. Gazdagít-
suk kedélyvilágunkat friss, víg, bizó, hívó, verejté-
kező és erőfeszítésekhez szokott boldogság irányá-
ban. Miért hiszed, hogy a csodás várakozás vagy a
csoda kivárása isteni sugallat? Épp fordítva. A cso-
daváráás, mint nemzeti betegség, nem lehet más, mint
Mefisztó keringő, mint Sátán csárdása, ami pedig
nem nekünk való. Vak vágányra fut csodaváráásunk
kettős, tétlen, élhétetlen sínpárja. *Kegyelmet kérünk
az Istenőtől és erőt, kedvet és kitartást, de csodát
nem várunk mást, mint a munka és az imádság új
nemességét.*

Mikor lesz kész az ember?

Gyermekkorának 5—6. esztendejében. A gyer-
mekkor 5—6. esztendejéig kialakul a jövendő egész
emberi kor lelki alkata, kialakulnak az életvonalak,
eljövendő életét meghatározó, tartó oszlopok. Úgy is
mondhatnók, hogy kialakulnak e korban már az ember
jellemének alapvonalai. A kisgyermek addigra
már megszerezte a szükséges tapasztalatokat. Életé-
nek következő tapasztalatai már csak arra fordítat-
nak, hogy ezeket beszőjje, alkalmazza a gyermekkor
5—6 esztendejéig kialakult tapasztalatokhoz és gyer-
mekkori tapasztalatait alkalmazni is tudja későbbi
gyakorlati életében.

Mi következik tehát ebből? Végzetes nagy fon-
tossága annak, hogy *hogyan telt el a gyermek első
5—6 esztendeje?* A szülői és egyéb környezetben ne-
velődött-e, hogyan nevelődött, milyen tapasztalato-
kat szerzett! Ami eddig az 5—6 esztendeig történt,
azt megváltoztatni már nem lehet. Némiképpen talán
pótolni, de ezt is igen nehezen.

Ha a gyermekkori nevelés területén bármiféle
rendellenesség elhanyagolás, nevelésbeli hozzánem-
értés történt, ennek minden következménye feltétlen
megjelenik az ember későbbi életében. Az emberi lé-
lek kutatói, az emberi test és lélek orvosai ma már
erről bőséges tapasztalattal, sőt tudománnyal rendel-
keznek. Az emberi életben megnyilatkozó *idegesség*
számtalan fajtája, testi betegségek, lelki elferdülé-
sek, hisztéria, neuraszténia, neurózisok egészen az
örültek házáig, legtöbbször a gyermekkor 5—6 esz-
tendejéig elkövetett tudatlanságban, nemtörődöm-
ségben és durvaságban lelik magyarázatukat. Ebből
a sok beteg egyénből állítódik azután össze kisebb-
nagyobb közösségük is és végül az egész beteg mai világ.

Ime! A *családi élet* egyik legfontosabb területé-
nek: a *nevelésnek*, a gyermek számára megfelelő kör-
nyezetadásnak végtelen fontossága a szülők, a gyer-
mek, az egész család, a nemzet és végül az egész
emberi közösség életére, boldogságára nézve.

Dr. Pobožsny Róbert püspöki helynök, prelátus

elnök atya írja:

„Kedves Testvérem!

Mint egykori rozsnjóí legényegyleti elnök írom
e soraimat, hogy szívből és szeretettel köszöntselek
szép ezüstös jubileumod alkalmából. Rögös úton jár-
tál ezalatt. Ismerem nagyon jól, mit jelent az, ha az
ember az iparosifjússággal foglalkozik lélekkel és
szívből. Nagy adag türelem kell hozzá és az a meg-
győződés, hogy *Isten akarata*, az Úr szeretete és ke-
gyelme *ezekkel a lelkekkel együtt van*, együtt akar
lenni s mindehhez kemény munkára van szüksége
az elnöknek. Nem egy-két évet töltöttem az elnöki
székben és előzetesen mint titkár. Fogadd ezért őszin-
te szívből szeretettel a gratulációt az eddig végzett
munkához. Azt is tudom, hogy *tömegeket nem von-
zott* programod. Marx és Kolping között szám-
arányban olyan nagy a különbség, mint a jó ferences
atyák meg a jezsuita atyák között van. Bocsánatot
kell kérnem a merész hasonlatért: ne okozzak félre-
értést, csak a számarányra gondoltam most. A feren-
cesek a tömeget jobban mozgatják, a jezsuiták elit
munkát adnak, *vezetőket nevelnek*. *Kolping pro-
gramja* nem mindig alkalmas arra, hogy tömeget
vívzzon. *Eszményi magaslaton* van és nem megy az
anyagelvűség ígéreteinek meg nem fogható szívrá-
ványországába, ahogy *azt* a tömegmozgalmaknál
könnyű elérni szerencsés jelszókkal.

Az Úr adjon üde egészséget a további munká-
hoz, energiádat ne csüggesse földies szempont. Ezért
is imádkozom Érted. Nagyon sok léleknek használz
munkáddal: többnek, mint amennyien körülöttem
szoktak lenni, erről légy meggyőződve. Dolgozz to-
vábbra is fáradhatatlanul. Majd eltesznek minket
egyszer nagy pihenésre. Eltűnünk a világ színpadáról,
melynek utolsó felvonása lesz, ha az *Úr ítélkezik tet-
teink szerint*. Erre az Úrjövetre készülünk mindig,
mikor tulajdonképpen mi megynünk elébe, egész éle-
tünkkel mindig feléje akkor is, ha nem találjuk mi
az irányt. *Vele kell találkozunk!*

Engem a legényegyesületi élettől elvont az egy-
házmege adminisztrációja, abba kellett hagynom
csütörtök esti kedves szociális megbeszéléseimet a
fiatalokkal, mikor ök színesebbé tették ezeket az es-
tétet a maguk módján elöadott szavalatokkal, dol-
gozataikkal. Erre nem lett már érkezésem. *De éle-
tem egyik legszebb szakához tartozok mindig az, hogy
a rozsnjóí kat. legényegylet elnöke voltam. Légy
büszke Te is arra, jó Testvérem!*

Szeretettel foglal Téged, azután a Te kedves
munkatársaidat, meg a legényegyleti tagjaidat leg-
forróbb imáiba Rozsnjóón, 1943 november 30-án,
Krisztusban testvéred *dr. Pobožsny Róbert* püspöki
helynök, prelátus.“

Volt elnök-atyánk eléggé fel nem értékelhető levelét utólagos engedelemmel leköszöltük. Nem is tudjuk szavakban eléggé kifejezni, mit jelentettek számunkra a levél hangja, szavai, mondatai! A napi posta terror-tintába mártott tollakkal írt cikkei, „modern“, „rámenős“ hangú sorai közül végre egy levél, amelyből az *evangélium tiszta levegője*, fényessége, érzés- és gondolatvilágának gyönyörűsége borul ránk. Ezek a krisztusi evangéliumot *valóságban élő ember szavai*, gesztusai, mondanivalói. *Minden szavának hiszünk. Minden mondata igazság. Minden mondata öröm, reménység és erőforrás számunkra.* Így beszélnek keresztények egymáshoz, de méginkább így írnak igaz katolikusok egymásról. Így árad szét egy igazi *legényegyleti atya szeretete*. Azt mondja a levél egyik mondata: „életem egyik legszebb szakához tartozik mindig az, hogy a rosznyói Katolikus Legényegylet elnöke voltam!” Ezt a mondatot külön is mélyseges hálával köszönjük! Büszkék vagyunk rá!

Betlehemmel Nagyatádon

Népi értékeink felszínén tartása egyik legmagyarabb feladatunk.

A nagyatádi Kat. Legényegylet is részt kért magának ebből a munkából. *A vidék betlehemes dalait és mondókáját összegyűjtötte.* Ügyvezető elnökük vezetése mellett be is tanulták a kedves, szellemes és mégis komoly betlehemes játékok szövegét.

Ügyes és hozzáértő kezek megcsinálták a hordozható, villannyal kivilágítható, kápolna-alakú betlehemet.

Midőn leszállt az este, munkahelyeikről összegyűltek a legények. Megkezdődött a betlehem-járás. Házról-házra jártak. A város vezetőinek ajtajától kezdve egyszerű családok ajtajai előtt is felhangzott az énekük:

„Nyissátok meg házaítokat jó keresztények.
Betlehemmel jöttek ide szent jövevények.
Bocsássátok hozzátok, áldást kérnek reátok,
Megszületett néktek a várt Messiástok.“

Derű és komolyság finom szálaiból szövődött játékok. Az öreg pástort alakító Levák János nagyotmondó, kedves, öreges alakja, Pados Ferenc mélyhangú öreg bojtárja tetszett. Kedves volt Kuzma László virrasztó bojtár szólója. Beleznai Béla, Palics Béla és Takács György pástori alakításai is szépek voltak. Az angyalok szerepét játszó Cserti Ferenc és Horváth Ferenc jó hangjukkal tették még biztosabbá a játék sikerét.

Minden családnál az öröm és a boldogság sugárzott az arcokról. Nem egy helyen kaptak ilyen dicséretet: „Ilyen szépet még nem láttunk betlemes játékban.“ „Ez igen, hisz ezt a mi komoly legényeink csinálják, nem kis suhancok, de szép is ám!...“ Mindenki boldog volt, ahol megjelentek.

Boldogok voltak a szereplők is, mert látták, milyen szép régi szokást mentenek meg a feledéstől. Látták és érezték, hogy játékkal melegséget sugároznak a szívekbe Betlehem melegéből.

P. Zsiga Kerubin elnök.

Országos irodalmi verseny az iparosifjuságnál

Köröskörül a háború küzdelme, népek, országok rombolása, ezrek, százezrek, milliók nagy, gigászi csatája. Itt benn, e kicsiny Magyarországon, még mindig aránylag békés munka. E kis ország minden tagja tisztában van azzal, hogy a háború borzalmas forgatagából csak akkor menekülhet meg, ha acélos akarattal, töretlen hittel hisz és dolgozik a szebb magyar jövőért.

Ezért dolgozik ma minden magyar egy szívével és lélekkel! És csodálatos! Ez a tudat tölti be ma minden magyar iparosifjú lelkét is. Tudja azt, hogyha dolgozik, tanul, önmagát neveli, nemcsak saját maga, de az ország javát is szolgálja.

Egy kis város kis egyesületében érdekes felhívás látott napvilágot. 1943 december elején *Eger városában, az egri Katolikus Legényegyletben* kipattant a hír. Rendezzünk országos irodalmi versenyt! Mutassuk meg, bizonyítsuk be tettel is, hogy az ország iparos és kereskedő ifjúsága életre termett! S ez az ifjúság dolgozni, művelődni, tanulni akar!

Most, január 10-én, határidő végére, 150 pályázat érkezett be az egri Kat. Legényegyletbe. Hogy értékesek-e, azt majd a bírálóbizottság fogja eldönteni. De egy biztos! A magyar iparos és kereskedő ma már nem lenézett „suszter“, „bótos“, hanem öntudatos, tanult és szellemileg mindig magasabbra vágyó magyar! Egy célt néz: önmagán keresztül a nemzet emelkedését!

Elindult a nemes verseny az egri legényegyletből az ország minden részébe és meghallgatásra talált. Munkára serkentette a nemrég még lenézett testi munkást, szellemi munkára, hogy felemelje, biztassa a szebb jövő reményére!

Bobkó György dékán.

Előadatok már ?

„Többre születtem“

„Örök fény“

Szindarabjaink ára : 2:50 pengő

A szeretet fegyverével

Nemrég, hogy elmúlt, még szívünkben él karácsony szépséges unnepeinek emléke. Ilyenkor minden ember lelkét átjárja az a boldog érzés, az a boldog tudat, hogy *van Valaki, aki a világ felett uralkodik*, aki gondot visel a mi kis magyar hazánkra is, az embermilliókra éppen úgy, mint annak egy parányi részecskéjére, melynek neve „én”. Igen! Megférünk mindannyian az igazságos Isten tenyerén. Magyar fiúk! Ez a szó: karácsony, áhitattal tölt el bennünket. Töltsön is el áhitattal minden magyar embert, férfit, nőt, aggot és gyermekeket egyaránt. *Mi, az ifjú nemzedék mutassuk meg, hogyan kell igazán katolikus magyar férfiaknak lenni.* Rajtunk függ egy ország tekintete, mi vagyunk a jelen, a jövő s éppen ezért fiúk, fogjunk össze, hogy ne csalódjanak bennünk.

Fiúk! A mi nemzetünknek van egy nagy bűne, ami sajnós a lelkeibe igen be van gyökerezve, eléggé ostorozták már ezt a költők is, de csak nagyon erős akarattal lehet ezt kiküszöbölni. Ilyen tösgyökeres magyar bűn a káromkodás, amin nagyon nehéz változtatni, mert már erősen el van terjedve, de az akarat mindig győz. Ha az öregeket már nem is lehet átreformálni vagy ha továbbra is lesznek hetynégy, hetvenkedő fiatalok, akik megszenteltetik az Isten nevét, legalább *mi magyar Kolping-fiúk legyünk egy kis szigete a nagy óceánnak.* Jusson eszünkbe mindenkor, hogy a káromkodással Isten haragját vonjuk magunkra. Próbáljuk meg fiúk az élet nehéz keresztjét türelmesen elviselni. Ne káromkodjunk! Legyen előttetek a betlehemi istálló. Lásdátok lelki szemetekkel szalmán a Kisdedet, aki azért jött, hogy megváltsa az embereket, szenvedjen helyettünk; békét, boldogságot, megértést és szeretetet hozzon a világra. Szent áhitatot csepegtetve a lelkekbe, hirdesse: „Én vagyok az út, az igazság és az élet!”.

Karácsony! Van-e ennél fenségesebb ünnep a világon? Csodás látvány és lélekemelő, amikor békés lelkületű emberek sietnek az ifjéi misére. Kezükben kis lámpással, melynek fénye kisértetiesen imbolyog a megfagyott, csillogó havon. Karácsony est! Száz nyelven suttag az éjszaka. Fény- és tömjén-illat száll a légben. Karácsony a szeretet ünnepe. Ezen az estén a hold, de még a csillagok is másképpen ragyognak s a betlehemi istálló egyre hív, egyre vár bennünket. Kint felzúgnak a karácsonyi haran-

gok, bent felcsendül az ősrégi dicsőítő ének. Mennyből az angyal, lejött hozzátok. . .

Magyar fiúk! Ezek a hangok végigzúgnak a világon, hirdetik a békét, az áldáshozó magyar szeretetet. Kunyhóban, palotákban, kicsi házak ablakán behuhan, majd megcsendül a messzeségben a nagy hegyek felett, átzúg az erdőn, a szellő elviszi a végtelen rónákon. Karácsonyi harangok zúgása betölti a lelkeket és felébreszti a szunnyadó szeretetet. Magyar fiúk! Elhat a hang a kopár, jeletlen sírokig is, hol hős véreink nyugosznak névtelenül. Messze, messze elhat az orosz síkságon a behavazott lövészárkba is, hol az élő hősök várják szent karácsony estéjét. Fiúk! Gondoljuk és érezzük át azt, amikor ott messze kint az idegenben a háború nagy zajában elhallgattak a gyilkos fegyverek, csend borult az éjre és a sok-sok magyar honvéd a lövészárkban összeölelkezve, testvérként csókolta meg egymást. Künn a nagy éjszakában sűrű pelyhekben hullt a hó, bent pedig a földbevert barakokban meggyújtották a kicsi karácsonyi gyertyácskát s annak fényében elmerengve gondoltak mindannyian haza, az édes magyar hazára, hol szerettei, édes szülei, vagy édes kicsiny gyermekei várják szent karácsony estéjét. Amikor eljött a kis Jézuska hozzánk s hozta ajándékát nekünk, ugyanakkor ment hőzzájuk is és talán elvitte a szeretetet, a megértést, a békességet és a kitartó bátorságot, hogy bizzanak a boldog feltámadásban.

Kolping fiúk! Hálával gondoljunk hős honvédeinkre, kik életüket adják a magyar ügyért és a magyar igazságért. A magyar katona hősiességét az egész világ csodálja. Álljon előttünk tisztán, fényesen mindenkor az ő példájuk, hogy a jövő katonái ne gyáva nyúluszilóttei legyenek a hazának, hanem *ország-világ előtt elismert legendáshírű hősök*, akikről szeretettel emlékezik a hálás utókor, kiknek nevét áhitat hangján ejtik ki s imába foglalják.

Magyar Kolping fiúk! Ezeket a gondolatokat vigyük magunkkal karácsonyról. Igyekezzünk minden magyar fiúnak lelkébe belecsepegtetni ezeket a gondolatokat, hogy nemcsak én és te, hanem minden magyar ifjú mondja azt: „Krisztus és én együtt masírozunk. . .” a piros-fehér-zöld zászló alatt a jó és igazságos Isten trónja felé. Így gondolkozzál és imádkozzál magyar Kolping-fiú és akkor a jóságos Isten meghallgatja hő imánkat és elküldi az Ó Egyszülött Fiát, az Úr Jézus Krisztust, hogy megváltson minket bűneinktől, hogy megadja nekünk a boldog feltámadást és majd egy békés, boldog, szent magyar karácsonyt.

Tóth László, Eger.

Fábián Ferenc délkerületi titkárunk szövetségi szolgálata

A háború ötödik esztendejében vagyunk s mégis úgy tapasztaljuk, hogy legényegyleteinkben az őszi munkaév kezdetén is lendületes élet vette kezdetét. Mindig többen és többen érzik a legényegylet nevelő eszközeinek határtalan fontosságát (mert hiszen most szórakozásra alkalom nem igen nyílik. Tánckorlatózás van, műkedvelőzés sem folyhat a békés idők szerint. A szórakozási időt is komoly művelődéssel tölti az ifjúság). Fokozottabb mértékben ápolják egyleteinkben a testvéri szeretetet és a családiasság szellemét. Öröndetes tényként könyvelhetjük el, ahol még nincs legényegylet, ott maga az ipartestület sürgeti a megalakítását. A Főtisztelendő papság közül pedig többen vannak, akik önként jelentkeznek, hogy

a legényegyleti munkából részt kérjenek az elnökségek segítségére legyenek. Mindinkább bezonyosodik tehát, hogy a százéves legényegylet, ma is a legjobb úton halad az ifjúság nevelésében.

Fábián Ferenc délkerületi titkár az ősz folyamán is több együletet látogatott meg s vitte szét a Központ eligazítását és személyesen is meggyőződhet arról az öröndetes tényről, hogy az ipartestületek vezetői és a Főtisztelendő papság mellett nagyobb és nagyobb számban kapcsolódnak be együleti munkánkba a gimnáziumi, polgári iskolai tanárok és a tanítóság. Csak néhány együletből álljon itt pár példa:

BÁCSALMAS. Bíró László hittanár elnöksége és dr. Székely Sándor tb. főügyész világi elnök

irányítása mellett komoly népművelés folyik. A helybeli tanárok, tanítók történelmi, földrajzi, gazdasági, ipari és jogi és egyéb időszzerű előadásokat tartanak s ezeken az értékes előadássorozatokon az egyesület tagjai mindig teljes számmal vesznek részt és többször talpraesett hozzászólásaikkal, szerepléseikkel teszik változatossá a nivós hetigyűléseket. Az egyesület értékes munkáját *Schneider Ferenc* esperes-plébános atyai megértő támogatása és nagy szeretete kíséri.

JÁNOSHALMA. *Mihályfi István* káplán elnök-anya áldozatos munkája nyomán virágzik az élet. A jó elnök-anya minden szabadidejét, nagyon sokszor első estét is fiai között tölti — ahogy mondotta a legszívesebben — s így érthető: a fiúk rajongásig szeretik. Egy bánatuk van csupán, hogy az egyleti helyiség nem a saját tulajdonuk. Azonban úgy látjuk, ez a bánat is hamarosan elműlik, mert *Szabó Ferenc* apát, esperes-plébános komoly ígéretét bírják, hogy hamarosan otthont terem számukra. Szabó apát ur egyébként az építő plébánosok között az első, mert Jánoshalma minden nagyobb középülete, iskolája kezdeményezésére és közreműködése által sok anyagi áldozata révén épült fel. Itt a tanítósg *Ádám József* kántortanító, világi elnök vezetése mellett működik közre s különösképpen szép énekkultúra van kialakulóban. A nagyon mozgalmas egyleti életet most méginkább fokozza a közeljövőben megtartandó nagyszabású zászlószentelésre való előkészület.

KALOCSA. *Dr. Drozdik István* elnök-anya vezetése mellett működő szép létszámú lelkes egyleti munkába most bekapcsolódott *Sztrilits Károly* érseki titkár, aki a szabadkai legényegyletnek hosszabb időn át II. elnöke volt. Bemutatkozáskor ezt mondotta: „a legényegylet nagyon a szívemhez nőtt s örömmel veszek részt az általam annyira szeretett egyleti munkában.“ Itt is élénk önképzés folyik, a hatvan stramm legény komoly egyleti munkával képezi magát, mert érzik, hogy többre születtek.

ZOMBOR. *Sábics Antal* hitoktató lett az új elnök-anya, ki már most a fiúk szívébe férközött. Kedves és közvetlen előadásait nagy örömmel hallgatják, a karácsonyra háromnapos triduummal készültek s ugyanakkor a szentbeszédeket tartó *P. Majsai Mór* szentföldi biztos vetítettképes előadást tartott számukra a Szentföldről. A szép legényegyleti munkában az elnök-atyának nagy segítője *Berkó János* világi elnök, aki már hosszú évek óta tevékeny részt vesz az egyleti életben.

SZEGED-SOMOGYITELEP. *Árnyas Gyula* káplán, elnök-anya hosszú évek bőséges tapasztalatával, atyai szeretetével irányítja ezt a nagyon népes egyesületet. Itt a fiúk maguk vezetik gyűléseiket s az elnök-anya csak kiigazít, eligazít és tanácsot ad. A nagyszabású egyleti tevékenységet a közelmúltban megtekintette *Kapossy Gyula* püspöki tanácsos, egyházmegyei elnök is, s örömmel állapíthatja meg, hogy itt komoly nevelő munka folyik. A fiúk bátor fellépésűek, ügyes szereplők s e mellett szakmai előadásaikkal is komoly szakmai képzettséget árulnak el. Az egész telep megbecsüli őket, mert minden megmozdulást ők rendeznek. A közelmúltban nagy csapás érte ezt az egyesületet s vele együtt az egész nagy legényegyleti családot, mert *Tóth László*, már öt éve dékán, elköltözött az örök hazába. A magistermetű, jó kiállású, kitünő ifjúsági szónok különösképpen a halálos ágyán bizonyította be a legényegylet iránti

szeretetét és hűségét. Nagy szenvedéseit felajánlotta Istennek azért, hogy a magyar munkásifjúság megtalálja a helyes utat s a legényegyletek élete virágzó legyen. A tetetésén a sokszáz főnyi gyászolók között közel száz egyleti fiú legényegyleti zászlókkal vette körül az egyleti színekkel letakart koporsót. *Árnyas Gyula* elnök-anya tetette, az Országos Szövetség nevében pedig *Fábián Ferenc* délkerületi titkár búcsúztatta.

ÓRSZÁLLÁS. Az Országos és Vidéke Ipartestület előljárósága már régen atyai szeretetével vette körül a község ifjúságát s külön gondoskodott azok általános műveltségének, szakmai tudásának kibővítéséről s ennek a szép munkának csak megerősítését és fokozását akarták elérni, amikor kezdeményezték a Katolikus Legényegylet megalakítását és az Országos Szövetséghez való csatlakozást. Kezdeményezésükkel nem sokat vártak, hanem cselekedtek s kérték Központunktól az eligazítást. A hivatalos alakuló közgyűlést január hó 9-én tartották, de ezt az ünnepi eseményt 8-án este népes bizottsági értekezlet előzte meg, ahol *Fábián Ferenc* legényegyleti szövetségi titkár ismertette a legényegylet megalakításának részleteit. 9-én vasárnap délelőtt pedig az ipartestület népes választmányi ülést tartott s itt is *Fábián Ferenc* ismertette a legényegylet feladatait, rendeltetését az iparos öntudat emelése, szakmai továbbképzés fokozása, a vallásos, hazafias nevelés és a közélet vezetésére való előkészítés és a családi életre való előkészítés terén. Több felszólalás után kialakult az a vélemény és szinte határozat, hogy az Ipartestület a legényegyleti munkán keresztül az ifjúságot fokozottabb mértékben támogatja és az Ipartestület és Legényegylet teljes együttműködését tartják kívánatosnak.

Január 9-én délután 2 órakor tartották meg a mindvégig lelkes hangulatú alakuló gyűlést a község ezüsthajú, de aranyzívű plébánosának elnöklete mellett. Megjelent ezen *Wagner Pál* káplánon kívül az Ipartestület előljárósága *Leibenstritt József* elnökkel az élén teljes számmal. *Fábián* szövetségi titkár hosszabb beszédben ismertette a legényegylet szabályzatát, célját, s ezt *Wagner Pál* káplán német és szerb nyelvre is átfordította. *Kopping Jakab* plébános atyai jósgától áthatott szavakkal fejezte ki örömet, hogy a községben katolikus legényegylet alakult s kérte a tagokat, komolyan és lelkesen határozzák el a legényegylet megalakítását s annak célkitűzése szerint is éljenek. Majd kimondotta a közgyűlés a legényegylet megalakulását. Majd a tisztikar megválasztására került sor. *Elnöknek Kopping Jakab plébános* és *II. elnöknek Wagner Pál káplánt kérték fel.* Világi elnöknek *Pintér Binder Ferenc* hentesmestert, ügyvezető titkárnak *Penninger Róbert* ipartestületi jegyzőt, ifjúsági titkárnak *Virágh Jánost*. Gondnoknak *Haller Józsefet*, I. dékánnak *Frányó Jánost*, II. dékánnak *Unstädter Jánost* választották meg. Választott még a közgyűlés pénztárost, könyvtárost, pénztári ellenőroket, számvizsgáló bizottságot és tisztagú választmányt. A közgyűlést közvetlen, meleg atyai szavakkal *Pintér Binder József* világi elnök zárta be.

Ahol az Ipartestület előljárósága ilyen nagy lelkesedéssel és atyai szeretettel karolja fel a legényegylet ügyén keresztül az ifjúságot, ott az ifjúság minden téren és mindenben megállja a helyét. *Köszöntjük Országos Ipartestületét és az új és szép feladatok elé tekintő Katolikus Legényegyletet.*

EGYESÜLETI ÉLET

NYIREGYHÁZA. Alulírott titkár az alábbiakban közlöm egyelőre 1942 évi működéséről szóló beszámolót. Gyűléseinket hetenként egyszer tartottuk az esti órákban, melyen ft. II. elnökünk, az ifjúsági vezetők, I–II. dékán, titkár, jegyző s tagjaink szoktak megjelenni. Rendes heti gyűléseinkre előadót szoktunk felkérni, kik orvosok, tanárok, hitoktatók, mérnökökből állanak s az említett egyének foglalkozásukhoz tartozó dolgokról szokták megtartani előadásait, melyeket a megjelentek a legnagyobb figyelemmel hallgatnak végig. Az 1942 év folyamán 24 rendes, 4 választmányi ülést, valamint 4 megbeszélést s 1 rendkívüli gyűlést tartottunk. Rendes gyűléseinken kívül a tagavatás előtti szokásos újoncgyűléseket is megtartottuk, mivel ez évben 10 újonc tagot avattunk. 1942 április hó 19-én az avatást szeretett Elnök urunk, *Török Dezső kanonok-plebánus* végezte, fényes papi segédlettel s utána délután jólsikerült kultúrdélután rendeztünk, melyen kedves pártoló tagjaink és vendégeink mintegy 150-en vettek részt. A megnyitót *Huszár Pál I. dékán* mondotta, melyben bejelentette a megjelentek előtt, hogy az év folyamán ünnepli egyelőre a tízéves fennállását, s ez alkalomból nagyobb szabású legénynapot szeretnénk rendezni, mely alkalomra Központi Elnök urunkat is meghívjuk. Sajnos a legénynap a közbejött viasz helyzet miatt elmaradt. Ez évben kétszer ismét előadja nagyszerű szereplőgárdánk az *Abbé c. 3 felvonásos színművet*, mellyel ismét nagy sikert arattunk. Valamint a szokásos kéthavonta megrendezendő kultúrdélutánjainkat továbbra is megrendezzük, annak dacára, hogy szereplőgárdánk jó felét időközben katonai szolgálatra behívják, mint tartalékosokat. Október 5-én ismét 7 kiváló tagunk vonult be tényleges katonai szolgálatra s ugyanakkor 12 tagunk már mint tartalékos teljesítenek katonai szolgálatot, közöttük öten a keleti fronton volt ft. II. elnök urunkkal, *Szabó Sándor* ft. úrral harcokolnak — dicsőséggel az orosz bolsevizmus ellen. Közben *Huszár Pál I. dékánt*, mint tartalékos s *Kaneniniczky Károly II. dékánt*, mint tényleges katonai

szolgálatra behívják s bevonulásuk után a titkár vezeti le a gyűléseket. Így az említettek alapján kevés taggal a létező legjobb munkát végeztük s beszámolómat zárva bizunk a jó Istenben, hogy a jelenlegi helyzetnek mielőbb véget vet és a nyiregyházi legényegylet ismét régi formájában dolgozhat tovább. A mielőbbi szebb jövő reményében egyleti köszöntéssel: *Szabó Sándor* legényegyleti titkár, jegyző.

KISPEST. 1943 év elseje egy új esztendőt nyitott meg mindennek és mindenkinek a számára. Így tehát ez a nap, egyesületünk számára is egy új kaput tárt fel. Egyesületünk részére kijelölt új kapu nyitását *Wittinger Sándor dékánunk* kezdte meg és pedig a korszerű fejlesztésben lépett fel elsőnek. Mondotta, most mikor a változások korát éljük s új eszmék áramlanak felénk, arra törekedjünk, hogy mi is érezzük egyesületünkben a változást. A történő változást pedig csak úgy alkalmazzuk, hogy csonka hazáknak hasznára váljék, mert tisztába kell lennünk azzal, hogyha mindezeket betartjuk, csak akkor állíthatjuk vissza ezeréves határainkat.

Az 1943-as esztendőben előadók voltak: *dr. Turner Ferenc* hittanár, *dr. Mágócsi Géza*, s tagjaink közül sokan. *Dr. Turner Ferenc* hittanár atyánk előadássorozatán nagy vonalakban körülrajzolta a világ létezését, fenntartását és kormányzását. *Dr. Mágócsi Géza* úr nemzetvédelmi sorozatot tartott. Sajnos szeretett előadónk nemzetvédelmi előadássorozatát nem tudta befejezni, mert a haza őt is elszólitotta. Sokoldalú és nagyszerű tárgyi gondolatokat tartalmazó előadásokkal tarkítottuk rendes heti gyűléseinket: *Schönek Mihály*: Mi lenne Európával, ha a bolsevizmus győzne? *Molnár István*: A finn szaunafürdőkről, *Száraz József*: Amíg a dohányból cigarettá lesz. ifj. *Böte Ferenc* a gépek fejlődésének történetét vázolta. Beszédében végigvázolta 1860-tól az első robbanómotor megszerkesztésétől *Daimler* és *Benz* által szerkesztett első gépkocsiktól a magyar *Bánki* és *Csonka* úttörő munkálkodásától mindazokat a változásokat, melyek a szerkesztésben történtek. *Wittinger Sán-*

dor dékán igen gazdag előadást tartott Magyarország szellemi és anyagi értékeiről, melyben ismertette, hogy mivel lettünk súlyos tényezői Európának. *Böte László* Hunyadi Jánosról tartott előadást, ki a világtörténelem egyik kimagasló és a magyar nemzet történetének legragyogóbb csillaga volt. Ugyancsak *Böte László* ismertette a vas eredetét, *Kiszler Ferenc* pedig az alumíniumgyártást saját tapasztalatai alapján. *Babán Elemer* ismertette a villamoság történetét. Nyáron több kirándulást rendeztünk, *Nógrádverőcén* meglátogattuk cserkész táborunkat. Több nagy ünnepségünk között dec. 19-én meleg hangulatú karácsonyestét tartottunk, melyen ajándékokat osztottunk szét, de kaptunk is: *Merva Imre* prépost plébános úr 50 drb. gyönyörű könyvet ajándékozott nekünk.

JÁSZJÁKÓHALMA (Egri fő-ergházmegye.) Igazi legényegyleti szellemben dolgozik ez az egylet. Ipari szaktanfolyamokat tervez, könyvtárat gyarapít, szakkönyveket kér, a fiúk önálló dolgozatokkal, költeményekkel szerepelnek a hetigyűléseken. A sportban is vezetnek. *Lékó Béla* esperes plébános atyai szeretettel igazítja el fiait. Az egylet lelke, atyja és mindene *Béres Béla* tanító, világi elnök. Közvetlenségével, kedves modorával, az ifjúság iránti szeretetével, apostoli lelkiületével, vig kedélyével egészen megnyerte *Jászjákóhalma* ifjúságát. Időt, fáradságot nem kímél. A reábizott fiait közvetlen szeretetével tanítja és neveli. Január 24-én élénk hetigyűlésnek lehetett tanuja *Fábián Ferenc* szövetségi titkár. A gyűlés vezető *Kozmóczky Géza*, az egylet dékánja volt, aki beszédében hangsúlyozta, hogy az ifjúkor a tavasz korszaka s ezt az időszakot lehet kihasználni arra, hogy jó termést hozzon a nyár s megelégedett legyen az ősz. Tudással párosulni harciasak akarunk lenni, akik nem ijedünk meg a tanulás nehézségeitől. Majd értékes ifjúsági előadás és költemény szerepelt műsoron. *Lékó Béla* esperes atyai szeretettel bírálta az ügyes szereplőket, majd *Fábián Ferenc* szólott az ifjúsághoz. Az értékes hetigyűlés *Béres Béla* világi elnök zárószavaival fejeződött be.

JÁSZBERÉNY (Egri főegyház-megye.) *Kovács István* hittanár elnök atya vezetése mellett működik ez a *65 esztendő múltra tekinthető egyesület*. Gyönyörű helyiségeiket katonai célokra lefoglalták, de azért a számukra megmaradt egy kis szobácskában élnek élet folyik. Az akadályozott viszonyok ellenére is hetigyűléseiket megtartják s játéokra, szórakozásra pedig naponta összejönnek. Az elnök-atya kiváló segítői *Pece-nyánszky Alajos* világi elnök és *Dudás István* egyleti pénztáros, valamint *Olajos János* I. dékán. Január 24-és este tartott népes gyűléseiket látogatta meg Fábian szövetségi titkár és mondott nagyobb beszédet, melyre *Pece-nyánszky Alajos* világi elnök válaszolt. „A legényegyletbe öregedtem meg, de életcélom volt mindig a legényegyleti program s talán annak köszönhetem életemben való boldogulásomat”, mondotta az elnök.

DUNASZERDAHELY. A dunaszerdahelyi Kat. Legényegylet nov. 21-én a „Vén Bakancsos és fia a huszár” című három felvonásos népszínművét adta elő a hagyományos Katalin-est keretében. Az előadás nagy sikere a dunaszerdahelyi Legényegylet működésének gárdájának fénykorát varázsolta elő ez alkalommal. Az est kiváló sikere és a darab nagyszerű megrendezése *Janovits Ödön* plébános elnök úr, *Malis István* káplán, *Madarász Vince* és *Kubik György* odaadó ügybuzgóságának köszönhető. A legnagyobb dicséret illeti még a nagyszerű szereplők minden egyes tagját. Reméljük, hogy a dunaszerdahelyi Kat. Legényegylet még sok ilyen szép sikert fog elkönyvelni magának. A jó Isten bőséges áldását kérjük további munkálkodásukra.

BÖHÖNYE. A községben új templom épül, magyar szentekkel ékesített színes ablakai közül egyet szeretnénk mi, legényegyleti tagok megcsináltatni. Ez azonban csak valamennyi legényegyleti tag segítségével valósulhat meg. Ezért szeretettel kérünk valamennyi egyesületünket, hogy hozzájárulásukat küldjék: Róm. kat. Egyházközség Templomépítési Alapja, Böhönye. Csekkszám-laszám: 23,179. Gaáb Géza elnök.

NAGYATÁD. A nagyatádi katolikus Legényegylet munkáját érdemes figyelemmel kísérni. P.

Zsiga Kerubin egyházi elnök úr vezetése alatt valóban mintae egyesületté nőtte ki magát Somogyban. Jelenleg hatvan taggal dolgozik. Munkája sokirányú és változatos, jó, komoly programjával mind anyagilag, mind erkölcsileg közmegebecsülésnek örvend. Az egyesület az egyik AC. előadásán négy önálló számmal szerepelt, amelyből az énekkar tetszett leginkább. Karácsony előtt pedig népi értékeink felszínre tartására betlehemes játékot rendeztek.

NYIRBÁTOR. Az élet ebben a munkaévben szép lendülettel indult. Még karácsony előtt előadták a „Falu rosszát” igen szép sikerrel. Jelentős összeget küldtek ebből a „diákokthoz” mozgalom javára, másrészt a hiányok pótlására és a kultúrház felépítésére fordították a bevétel többi részét. Az egyesület szépen indul munkájához gratulálunk és reméljük, hogy további lendületes életükkel nagy egyleteink mögé fognak hamarosan felsorakozni. P. *Fürdők Kandíd* elnök úr lelkes és áldozatos munkájának köszönhető mindez a szép siker.

MARCALI. A marcali Katolikus Legényegylet rendes heti összejövetelén az egyesület meglátogatta dr. *Barthos Pál apátkanonok, veszprém-egyházmegyei elnök*. Az egyházmegyei elnököt *Fenyvesy Ferenc* ügyvezető elnök üdvözölte és kifejtette, hogy ez a legényegylet mindenkor teljesíti kötelességét és megvédi jogait minden jogtalan támadás ellen. Dr. *Barthos Pál* egyházmegyei elnök szólott ezután az ifjúsághoz. Kérte őket, hogy a mai nehéz helyzetben nem szabad elcsüggedni, hanem minden erőnkkel Istenben bízva kell küzdeni vallásunkért és hazánkért. Költő Dénes ifjúsági tag „Mécis László: Vád és védőbeszéd” című költeményét szavalta el. *Karvas József egyh. II. elnök* biztosította az egyházmegyei elnököt, hogy az egyesület mindenkor a vallás és a hazafiság útján fog haladni. Utána *Juhász László I. dékán* ismertette az egyesület évi programját és kérte a tagokat, hogy a kedd esti gyűléseket szorgalmasan látogassák. *Rozmanith Antal* világi elnök megköszönte az egyházmegyei elnök közénkjövetelét. A gyűlést imával és az induló élénklésével fejeztük be.

MAGYARBÁNHEGYES (Csánád egyházmegye.) Kelet-csanád egyik legszebb községének ifjúsá-

ga a katolikus legényegylet tekinthető második otthonának. Saját házuk van, szépen felszerelve. *Szinmeiszter István* plébános elnöknek szívügye a legényegylet. Káplánja, *Post József* fiatalos lendülettel tevékenykedik, tanít, nevel, színdarabokra készíti elő az ifjúságot. A hetigyűléseken a fiúk szerepelnek s ezeken az esteken megjelenik a község tanítósa és idősebb pártoló tagok is. Január 21-én látogatást tett *Fábian Ferenc* szövetségi titkár s ekkor is szép felkészültségről tanuskodtak a legényegyleti szereplők.

Kiállítási pályázat

Bornemisza Géza m. kir. iparügyi miniszter legfőbb védnöksége alatt rendezti 1944. év tavaszán a KIOE III. Országos Tanoncmunka Kiállítását. A kiállításon résztvehet egyénileg saját munkájával minden 20 éven aluli keresztény magyar munkásifjú, tehát az is, aki nem tagja a KIOE-nak. A kiállításra jelentkezni lehet írásban 1944. március 20-ig. Minden további felvilágosítást szívesen ad a KIOE Központ Kiállítási Pályázat, Budapest, IX., Gát-utca 6. Tel.: 333—738.

Gratulálunk

A miskolci Katolikus Legényegylet lelkes ügyvezető elnökének leányát, *Ludvig Sárkát* eljegyezte dr. *Faggyas István* tüzérszázados. Az ifjú párnak nagy szeretettel kívánunk minden boldogságot.

Meleg családi ünnepség keretében vezette oltárhoz a Központ házi kápolnájában Kápolnaszövetségünk régi, lelkes vezetője: *Gessner Vilmos Csöglyé Irént*. Az esketést vitéz *Pintér József* elnök-atyánk végezte. Kívánjuk, hogy azért a sok áldozatos munkáért, amit *Gessner Vili* hosszú éveken át az egyesületbe fektetett, a jó Isten házasságukat bőséges kegyellemmel áraszsa el.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII. ker., Rottenbiller-utca 20—22.

Felolós szerkesztő és felelős kiadó: **vitéz PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdaja, Bp. VIII., József-u. 41. Telefon: 139—259.